

زمینه های ناگزیر متشکل شدن کارگران

هدایت احمدی

کارگری در يك کارخانه 300 نفری کار می کند، مبلغی حقوق دریافت می کند، بتدریج متوجه می شود که این دستمزد کفاف زندگی خود، زن و بچه اش را نمی دهد.

- در ابتدا سعی می کند قناعت کند و در درجه بعد سعی می کند مبلغی از همکاران و دوستان و فک و فامیل ها دریافت کند و... بهر حال متوجه می شود باید حقوقش بیشتر از این مبلغ باشد، بعد از مشورت با کارگران دیگر به این نتیجه می رسد که به طور فردی به مسئول بخش و در نهایت به رئیس کارخانه مراجعه کند و جریان را تعریف می کند.

- در مرحله بعد سعی می کند تعدادی از کارگرانی که به همان درد مبتلا هستند با خود همراه کند. و با هم به دفتر رئیس کارخانه بروند.

- با عدم موفقیت در دو مرحله بالا به کارگران پیشنهاد می کند برای موفقیت در بالا بردن دستمزد همگی دسته جمعی به رئیس کارخانه نامه بنویسیم و به دفتر کارش جهت مشکل مراجعه کنیم.

- پیشنهاد می کند برای رسیدن به حق و حقوق شان بهتر است تشکلی درست کرده و به کمک این تشکل در جهت افزایش حقوق اقدام شود. (این تشکل می تواند شورا، سندیکا، اتحادیه و.. باشد.)

- همانطور که همه می دانیم این تشکل با عمل مشترک همه کارگران می تواند از بقیه راه های به نظر رسیده قبلی، موفقیت آمیز تر باشد.

دو نکته مهم : چنانچه پیداست در اینجا دو نکته وجود دارد:

اول درد مشترک .

دوم ایجاد تشکل برای اقدام دسته جمعی

2- ایجاد تشکل از بالا و یا از پایین

تجربه 200 تا 300 ساله بشر منجمله کارگران جهان نشان داده است که عمدتاً ایجاد تشکل از پایین و توسط خود کارگران با توجه به مسایل و مشکلاتشان- درد های مشترک- شکل گرفته است. دولت های نماینده سرمایه داران و کارفرمایان نه تنها موافق تشکل کارگران نیستند بلکه با تمام نیرو با هر نوع تشکل مقابله می کنند و در جهت متلاشی کردن آنها می کوشند.

بنابراین، بر خلاف نظر آقای مددی، که اخیر در مصاحبه ای، دولت موافق ایجاد تشکل های کارگری نیست که هیچ ، بلکه سعی می کند به شکلی یا تشکل های کارگری موجود را متلاشی کند و یا به شکلی آنها را تحت کنترل خود در آورد¹.

بنابراین ابتدا کارگران باید از پایین تشکل های خود را- شورا، سندیکا، اتحادیه، انجمن صنفی و...- تشکیل بدهند و سپس با فشار از پایین دولت را مجبور به تمکین کنند. مثلاً در مورد جمهوری اسلامی دولت را مجبور به اجرای اصول قانون اساسی و قانون کار- که دستاورد های بزرگ انقلاب 1357 است - و نیز قوانین و مقررات جهانی از جمله مقررات سازمان بین المللی کار (ILO) را بپذیرد.

¹ دقیقاً همین کاری که دولت نهم و وزارت کار جهرمی در حال انجام آن است.

3- تجارب تشکلی کارگران در 100 ساله اخیر در ایران

مطالعه دقیق تاریخ 100 ساله ایران ، انقلاب مشروطه، زمان پهلوی اول، زمان پهلوی دوم، زمان نهضت ملی شدن نفت، بعد از کودتای 28 مرداد، دهه 40 و 15 خرداد 1342، زمان قبل از انقلاب 57، و نیز در زمان 30 ساله بعد از انقلاب ، نشان می دهد اگر کارگران به فکر خودشان بوده اند و تشکلی درست کرده اند کاری پیشرفته است و گرنه هر روز منافعشان از روز قبل بیشتر در خطر قرار گرفته است.

بعنوان نمونه می توان گفت طبق گزارش دقیق نمایندگان مجلس از جمله کمیسیون اجتماعی مجلس و نیز دست اندر کاران خانه کارگر در این مدت 30 سال در جمهوری اسلامی قیمت اجناس و مواد مصرفی مردم و کارگران 102 برابر شده است ولی دستمزد نیروی کار و کارگران 52 بار افزایش یافته شده اند. چرا؟ برای اینکه کارگران و نیروی کار متفرق و کارفرما ها و سرمایه داران متحد بوده اند.

راه توده 176 12.05.2008